

ligt og klart nok, at ligesom det for mig vilde være ganske meningsløst at stemme for en Opfordring til den højtærede Justitsminister om at forelægge et Forslag, om hvilket jeg ved og er sikker paa, at jeg vil stemme imod det, og lige saa urimeligt vil det jo være for mig at stemme for en Opfordring til den højtærede Justitsminister om at give os en demokratisk Retsreform, noget, som jeg paa Forhaand er lige saa overbevist om, at det vil den højtærede Minister aldrig give sig af med eller under nogen Form indlade sig paa. Altsaa det fører ikke til, at jeg i højere Grad end tidligere kan føle mig opfordret til at støtte selve Hovedforslaget. Men det vil jeg dog tilføje, at jeg forstaaer det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkrets saaledes, at naar hans Forslag er forkastet, det Forslag, hvori han søger Sikkerhed for sin fremtidige Stilling, saa kan han selvfølgelig ikke stemme for Hovedforslaget, saaledes, som det da foreligger. Det vilde jo være i høj Grad selvmodsigende, om det ærede Medlem paa en Gang sagde: Jeg kan ikke stemme for dette Forslag, uden at jeg kan saa de og de Betingelser og de og de Sikkerhedsforanstaltninger, og saa samtidig sagde: Hvis jeg ikke faar dem, er det ligegyldigt, saa stemmer jeg alligevel for det. Det har aldrig faldet mig ind, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkrets nogen Sinde kunde indlade sig paa en saadan Form af Afstemning; det vilde ogsaa være aldeles ubegribeligt. Naar jeg saa er færdig med disse Afstemninger, naar jeg har stemt for det Vædringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkrets og for det, der er stillet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkrets — jeg har jo allerede stemt for den Dagsorden, som jeg vilde ønske, at flere ærede Medlemmer ogsaa havde stemt for — saa er jeg færdig, saa skal jeg ikke have mere med denne Sag at gøre. Jeg gør da Plads for den Mønstring, der saa skal foregaa for den højtærede Justitsminister, hele dette Pilgrimstog, der saa valfarter op til Ministeriets hellige Steder for at sværge Ministeren Huldskab og Trofast. Jeg skal lade det passere frit, uden at jeg skal gøre Forsøg paa at standse det. Jeg skal taalmodig se paa dette Tog af danske Mænd, af Repræsentanter for den danske Nation, som nu henvende sig til den højtærede Justitsminister ikke blot for at opfylde de Betingelser, han har stillet for sin Gavn, ikke blot for at underkaste sig de Vilkaar, som den højtærede Minister gentagne Gange har stillet for, at de kunne være gode Venner med ham, men som endogsaa overbyder den højtærede

Justitsminister. Thi naar de nu komme saaledes ydmyge, i Sæt og Afte, barfodede, til den højtærede Justitsminister, har han jo ikke forlangt dette af dem. Den højtærede Justitsminister har ikke stillet den Betingelse, at de skulde komme saaledes, som den ærede Forslagsstiller og det ærede Medlem fra Nykøbing (Korsgaard) komme, bekendende deres Synder, angrende deres Fejl paa det Folks Vegne, som har gjort den højtærede Justitsminister og hans Kolleger en saa blodig Uret i de svundne Aar. Jeg haaber, at den højtærede Justitsminister tager vel imod dem, naar de komme. Det vilde være blodig Synd, hvis han ikke gjorde det! Saa unæstelig kan den højtærede Justitsminister ikke være! Det vil han heller ikke — han, som har været saa højmodig overfor dem, at han endogsaa har fornægtet det Tillidsvotum, som de komme og bringe ham. Han vil sikkert ikke undlade at indrullere denne ny Tilgang i sin gamle Hær. Det vil han gøre, fordi det jo ikke blot er i Himmerige, at der fortrinsvis er Glæde over de Syndere, der omvende sig; det gælder jo ogsaa her paa Jorden. Det gælder i geistlige Forhold, hvor de omvendte pleje at blive de bedste og lydigste af Menigheden, og det gælder i militære Forhold. De Soldater — det kan den ærede Krigsminister have en Mening om — der komme fra Fiendens Lejr, ere ikke de daarligste Soldater, det er Folk, som man trøstlig kan stille foran, de løbe ikke let over, de lade sig heller ikke let fange. Det samme gælder naturligvis ogsaa i Politikken. De Folk, der komme fra det ene Parti til det andet, det er gode Folk, de komme med mange og nyttige Erfaringer, og de komme navnlig med een Erfaring, som er særdeles tjenlig, nemlig med en levende Erfaring om, hvilke af deres tidligere Modstanderes Vaaben, der bide bedst, og de komme med en Nedebønhed til at tage fortrinsvis de Vaaben, som de selv have sølt Trykket af, og anvende dem mod deres tidligere Meningsfæller. Jeg forstaaer altsaa, at den ærede Justitsminister vil modtage denne Forøgelse af sine Hustropper vel, og jeg fortænkter ham ikke deri. Det vil blive Folk, han kan stole paa ligesaa godt som paa sine gamle hærdede Tropper. Jeg skal altsaa, som sagt, gøre Plads for de Herrer.

Justitsministeren (M e l l e m a n n):

Jeg tilstaaer, at medens den Tale det ærede Medlem, der nu sidst havde Ordet, holdt i Lørdags, ikke forekom mig at være noget videre, men snarere forekom mig at være selvmodsigende, og medens jeg ikke da rigtig forstod, hvad der laa paa Bunden af hans